

Ők is ott voltak...

Köszöntés: „De ha nem hisztek, nem maradtok meg! Önmagatokat tegyétek próbára, hogy hitben jártok-e! Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokon, hogy Jézus Krisztus bennetek van (Ézs 7,9b; 2Kor 3,5)?”
Ámen.

Gyülekező ének: 34: 1-3: Mindenkoron áldom

Fennálló ének: 274: 1: Ki Istenének át ad mindent...”

Fő ének: 452:1-8 „Jézus, édes emlékezet...”

Előfohász: „De a Sion hegyén menedék lesz, szent hely lesz az, és Jákób visszanyeri birtokát. Megmondta az Úr. Azután az Úr fog uralkodni (Abd 17.18c. 21c).” Ámen.

Lekció: Jeremiás próféta könyve 1

„Jeremiásnak, Hilkiijá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, Anátótban lakó papok közül való volt. Őhöz szólt az Úr igéje Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében, uralkodása tizenharmadik évében, továbbá Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében, egészen Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának a tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban történt. Így szólt hozzám az Úr igéje: Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek. De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek a beszédhez, mert fiatal vagyok! Az Úr azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! ⁸Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! - így szólt az Úr. Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom igéimet! Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj! Majd így szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Mandulavesszőt látok. Az Úr pedig ezt mondta nekem: Jól látod, mert gondom van rá, hogy igémet beteljesítsem. Másodszor is szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz? Így feleltem: Gőzölgő üstöt látok, amely északon jelenik meg. Ekkor így szólt hozzám az Úr: Észak felől tör rá a veszedelem az ország egész lakosságára. Mert idehívom az északi országok minden népét - így szól az Úr. Eljönnek, és föllállítja trónját mindegyik Jeruzsálem kapuival szemben, a várfalak körül mindenütt, és Júda összes városával szemben. Ítéletet mondok fölöttük minden gonoszságuk miatt, mert elhagytak engem, más isteneknek tömjéneztek, és kezük alkotásai előtt borultak le. Kösd azért

derekadra övedet, indulj, és hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne ijedj meg tőlük, különben én ijesztelek meg általuk! Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyjaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben. Harcolnak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek, és megmentelek! - így szól az Úr."

Előima

Köszönjük Istenünk, drága szent Atyánk az Úr Jézus Krisztus által, hogy nemcsak mi, hanem Te is hallani akarod hangunkat, azt akarod, hogy beszéljünk Veled és Hozzád. Hálát adni jöttünk és kiönteni a mi szívünket, mert tudjuk, Te vagy a mi menedékünk. Add, hogy meg ne restüljünk az imádkozásban. Tudjuk, hogy Te gondoskodsz rólunk. Köszönjük, drága Urunk, hogy így állsz Hozzánk, pedig meg sem érdemeljük. Atyánk, életünk folyamán sokszor vétkeztünk ellened szóval, gondolattal és cselekedettel. Bocsásd meg nekünk, ha akarva akaratlanul megbántottunk és hátat fordítottunk Neked. Megvalljuk, hogy nélkülözzük a jót, de Te tudsz segíteni rajtunk. Megvalljuk, hogy megtört szívűek és sebzett lelkűek vagyunk, de Te vagy az áldott orvos, Aki bekötözöd sebeinket. Megvalljuk, hogy gyászban járunk, de tudjuk, hogy Te vagy a világ Megváltója. Add, hogy ne kapkodjunk, hanem mindent hittel fogadjunk. Urunk, adj világosságot, hogy lássuk az utadat. Urunk, adj szeretetet, hogy végigjárjuk utadat. Urunk, adj erőt, hogy akaratodat teljesítsük alázatosan. Vedd el tőlünk a csüggedés lelkét, hogy akár merre járunk, megvalljuk mindenki előtt: Te vagy az irgalom Atya, minden kegyelem Istene. Add, hogy ma is szívünkbe zárjuk beszédedet, hogy ne vétkezzünk Ellened, Aki magad vagy a szeretet. Taníts meg rendelkezéseidre. Seregeknek Ura, boldog ember az, aki bízik Benned. Növeld hitünket Igéd és Lelked által, hogy ne önmagunkra tekintsünk, hanem arra, aki Által mindent elrendezettél és jussunkul adtad, a mi Urunk Jézus Krisztusra. Ajándékozz nekünk olyan életet, amely ma is képes odaszánni önmagát céljaidhoz, terveidhez és mindenhez, amit elkészítettél nekünk. Erősíts és bátoríts, drága mennyei Atyánk, hogy Szentlelked erejét érezzük életünkben. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 357:3: „Reménység kötelével...”

Textus: János evangéliuma 4,39-45

„Abból a városból pedig a samáriaiak közül sokan hittek benne az asszony szava miatt, aki így tanúskodott: „Megmondott nekem mindent, amit tettem.” Amikor tehát a samáriaiak Jézushoz értek, kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig. Az ő szavának sokkal többen hittek, az asszonynak pedig meg is mondták: „Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője.” Két nap múlva pedig elment onnan Galileába, bár maga Jézus tett bizonyosságot arról, hogy nincs becsülete a

prófétának a saját hazájában. Mégis, amikor Galileába érkezett, befogadták őt azok a galileaiak, akik látták mindazt, amit Jeruzsálemben tett az ünnepen, mivel ők is ott voltak.“

Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Kapcsolatokban élünk. A legtöbb megjegyzésünk, jelölésünk és megosztásunk épp erről szól. Ha egy régi barátunkat rajtunk keresik, a válaszuk a következő: „Nem tartom vele a kapcsolatot.” Ha egy jó ismerősünk elköltözött, így válaszolunk: „Megszakadt vele a kapcsolatom.” Ha pedig új kapcsolatot kötünk, akkor így szólunk: „Örülök, hogy megismertelek.” A felolvasott igerész is a kapcsolatról szól. Három bibliai vers és mindent elmond az elfogadásról, arról a legnagyobb érzésről, ami után férj és feleség, anya és lánya, apa és fia, betegek és egészségesek, megfáradtak és pihentek, és nem utolsó sorban Isten és ember egyformán vágnak.

Jézus bizonyítást tesz arról, hogy nem kell, nem szükséges az Ő jelenléte. Többen többféleképpen magyarázzák az ő bizonyágtételét. Először is azt állítják, hogy Jézus több jót tett a samaritánusok között két nap alatt, mint amennyit a galileaiak között hosszú idő alatt. Csodák nélkül több tanítványt gyűjtött Samáriában, mint amennyit a nagyszámú csoda szerzett neki Galileában. Mások azt állítják, hogy a teljes kijelentés ideje még nem jött el, úgy döntött, hogy rejtve marad hazájában. Egyesek magyarázata szerint azt jelenti, hogy azért töltött két napot Samáriában, mert semmi oka sem volt odasietni, ahol a lenézés várta. Kálvin János szerint helyesebb az a nézet, mely szerint mikor látta, hogy szülővárosában, Názáretben megvetik, inkább más helyre vonult vissza.

Első üzenete Isten Igéjének éppen ez. Milyen az ember önreflexiója? Hogyan tekintünk önmagunkra a közösségben és a közösségre egyéneként? A legtöbb ember nem emlékszik, hogy mennyi jót tettél vele, hányszor segítettél már, hányszor hallgattad meg a panaszait, hányszor neveltetted meg. Csak arra, hogy hibáztál, megbántottad és nem voltál ott, amikor bajban volt. Hiányzik a mi

lelki életünkben Isten és felebarátjaink irányába a legfontosabb beismerés: „Tudom, hogy ez te voltál, Istenem, drága barátom. Köszönöm.” „Isten és társam itt áll a hátam mögött.” Nélkülözzük a legmélyebb kérést Isten irányába: „Adj nekem erős hitet a kapcsolattartáshoz.” Hálát adni nem mindig egyszerű, különösen a nehéz időkben, de Isten megmutatja, hogy miként és miért lehetséges. Nem tudjunk vagy nehezen köszönjük meg a legkisebb dolgokat is életünkben.

Jézus egy közmondást idéz: „nincs becsülete a prófétának a saját hazájában.” (Jn 4,44) A próféták nagy tiszteletnek örvendtek Izraelben, hiszen Isten Igéjét tolmácsolták a népnek. Ahol próféta élt, volt kijelentés, szólt az Úr. Jézus Krisztus Názáretről beszél. Arról a vidékről, ahol született, ahol felnövekedett. A közmondás abból a körülményből született, hogy a prófétákkal a saját népük nagyon rosszul bánt. A jó és szent emberek ugyanis, mikor látták, hogy Júdeában hatalmas az Isten iránti hálátlanság, az Ő Igéjének megvetése, hatalmas a szív makacssága, joggal panaszkodhattak arról, hogy Isten prófétáit sehol sem becsülik meg, kiváltképpen saját hazájukban. Jézus Krisztus kitér a makacs és irigy emberek elől. Nem keresi azok társaságát, akik megvetik. Alázatos maradt. Az alázat pedig számára azt jelenti, hogy kevesebbet gondolt magáról, de nem azt, hogy kevesebbnek gondolta magát. A próféták élete tele volt kudarccal, de Jézus kudarcából születik az élet. A te és az én életem. Izrael irigysége és makacssága keresztre feszíti az Urat. Minden próféta sorsa megpecsételődött, ahogyan a Zsidókhöz írott levél bizonyágtétele vallja: *„Másokat viszont megkínóztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részük. Mások megszegyenyítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. Megkövezték, megégették, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve, sínylódva azok, akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken,*

barlangokban és a föld szakadékaiban.” (Zsid 11,35-38) Kedves Testvérem! Lehet, hogy az élet útján kudarcok érnek, de biztos, hogy Ő a te kudarcaidból is tud valami jót kihozni. Jézus kudarcából életek születtek ujja, lelkek szabadultak meg a kínoz megkötözöttségéből. Jézus megkerül, kikerül, nem keres, ha makacsul és irigyen jársz körülötte, de tudd, hogy mindenek ellenére képes életet menteni ott, ahol van elfogadó és befogadó lehetőség.

Samária befogadó, de Galilea elutasító. Mégis vannak olyanok, akik jeruzsálemi zarándokokként látták Jézus csodáit. Csodálták Jézust, de nem imádták. Ez a megtiszteltetés hosszú ideig tartott-e, vagy sem, Nem tudjuk. De azt igen, hogy semmire sem hajlamosabbak jobban az emberek, mint az Isten ajándékaival kapcsolatos feledékenységre. A jeruzsálemi ünnepi bizonyíték, a csoda elég néhány embernek arra, hogy higgyen. Jobban mondva elfogadják, idéző jelben, mert itt nem hitbeli befogadásról van szó, hanem szimpátiáról. A galileaiak profitálni akarnak a Jézussal való találkozásból. Csodára várnak. Valakinek elég a hallomás, hogy Jézus mit tett. Valakiben kezdeti lelkesedés indul el Jézus személyével kapcsolatban. Valaki Krisztusra, mint csodatevőre gondol. A sok tanú jelenlétében tett csodáknak híre széles körben messzire eljutott. A csodák alapján tisztelik Jézust. A csodahit kezdetleges hit. Nem üdvözítő és nem hiteles hit. Nem a csoda végzőjére, hanem a csoda végeredményére tekint. A végeredmény, a zárzó a lényeg. A 21. századi keresztyén is mindig csak a végeredményre kíváncsi. Valljuk be, hogy nem érdekelnek bennünket a folyamatok. Valljuk be, hogy nem érdekelnek bennünket a részeredmények. Valljuk be, hogy nem érdekelnek bennünket a kifogások. Valljuk be, hogy nem érdekelnek bennünket a mellébeszélések. Elkedvetlenedett és életunt keresztyének lettünk, akik csak várnak, várnak és várnak. A galileaiak együtt mi is a csodára várunk, de nem Jézusra. A csoda fontosabb, mint Jézus.

A samaritánusok – akiknek figyelmét az asszony hívta fel Jézusra – magához Jézushoz mennek, meghívják Őt, két napig náluk marad, s azok hisznek

benne. Hitvallást tesznek arról, hogy Ő a világ üdvözítője. Hitük hiteles hit. A mi keresztyén hitelességünk is csak a hiteles hit által mérhető le ebben a világban. A csodahit szertefoszló, de a hiteles hit éltet, másokért cselekszik, belesimul Isten akaratába. Drága testvérem! „Jézusnál tartsd kincsedet, Legyen Jézusé a szíved.” (357. dicséret 3. verse)

Füle Lajos Menedékem című versében így vall az áldott hitelességről, amit Jézus biztosított neki: *„Múló időm, URAM, TEREMTŐM, csak forgács az időtelenből, a véges út, a földi pálya a teremtés szakadt szilánkjá. Hogy is lehet, hogy e szilánkot jelenléteddel így megáldod, s a halandó emberi lelket hatalmaddal újjáteremted? Köszönöm, hogy hinni, remélni én is idejöttem élni, s földi időm, ha itt letelne, kaput nyitsz az időtelenbe. Mert a múlás csalóka látszat, mert hatalma nincs a halálnak azon, akit KRISZTUSA éltet. Menedékem – az örök élet.”* Menedékem Jézus, Akire ma is rábízhatom magam. Menedékem Jézus, Akinek az élete, halála és feltámadása ma is élő reménység. Akinek hiteles Jézus szolgálata és elfogadta minden irányunkba tett cselekedetét, hiteles keresztyén. Nikodémusnak meg kellett tanulnia, hogy az Úr Jézus Krisztusban nemcsak a választott népet szereti, hanem az egész világot. Samáriának és az ő asszonyának túl kellett látni a hagyományokon, mert Aki vele beszélt a világ üdvözítője. Galileában pedig visszaemlékeztek, hogy Jézus milyen bátor lépésre szánta el magát. Milyen a kapcsolatod Jézus Krisztussal? Drága testvérem! Hitben Galileai vagy Samáriai vagy? Próféta vagy a világ Üdvözítője Krisztus számodra? Ámen.

Utóima:

„Az Úr lesz a király az egész földön. Azon a napon az Úr lesz az egyetlen Isten, és neve az egyetlen név (Zak 14,9).”

„Ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett (Fil 2,6-7).”

„Ne mondd: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint (Péld 24,29)!”

„És ha naponta hétszer vétkezik ellened, és hétszer tér vissza hozzád ezt mondva: Megbántam - bocsáss meg neki (Lk 17,4).”

„Atyánk, szenteltesd meg a te neved. Jöjjön el a te országod (Lk 11,2).”

„Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké. Az ő királysága megdönthetetlen, uralkodása végtelen (Dán 6,27).”

„És íme, vannak utolsók, akik elsők lesznek, és vannak elsők, akik utolsók lesznek (Lk 13,30).”

„Nekünk mégis egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is őérte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is őáltala (1Kor 8,6).”

„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten (Zsolt 90,1-2)!”

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Eljön majd az idő - így szól az Úr -, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtáposó a magvetőt. Must csurog a hegyekről, és ömlik a halmokról (Ám 9,13).”

Áldás: Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak kegyelmet ad (1Pt 5,5).
Ámen.

Záró ének: 274: 3-4: „Csak légy egy kissé áldott csendben...”

Bódás János

Megjelent

Minden embernek megjelent
az Isten kegyelme.
S ez mindenre elég annak,
ki hinni mer benne.

Kegyelmet nyert? Kegyelmezhet!
Áldást mond, nem átkot.
Az bocsáthat meg, kinek már
Isten megbocsátott.

Kiért Krisztus vérét adta,
nem gyűlöl, nem ont vért,
elvet fegyvert, erőszakot,
s másokkal jó szót ért.

Minden embernek megjelent,
s ha mind elfogadnánk,
felvirradna a világra
a rég várt szabadság.

Latrok, paráznák, gyilkosok
tőle tiszták lesznek:
újjáteremtő hatalma
van a kegyelemnek!

A bűnösöknek jelent meg,
nem az "igazaknak",
kik a halál posványába mélyen beragadtak.

Akkor tiéd, ha úgy érzed:
nem vagy méltó erre...
Nézd: még nékem is megjelent
az Isten kegyelme!